

Arrest

**nr. 339 164 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J. P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 30 december 2025 tot teruggrijping (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J. P. LIPS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 30 december biedt verzoekende partij zich in de nationale luchthaven te Zaventem aan bij de grensdoorlaatpost met een Canadees paspoort. Uit de gegevens van de optredende politiediensten blijkt dat dit paspoort bij INTERPOL geseind werd. Onmiddellijk hierna toont verzoekende partij nog een Keniaans paspoort dat echter niet voorzien is van enig visum of visum vervangend document.

1.2 Op deze dag wordt dan ook besloten tot een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11). Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

*“Op 30/12/2025 om 09:38 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM,
werd door ondergetekende J. (...) J. (...)*

*de heer/mevrouw:
achternaam S. (...) voornaam C. (...) O. (...)
geboren op (...)/1974 te geslacht (m/v) man
die de volgende nationaliteit heeft CANADA wonende te*

*houder van het document PASPOORT KENYA nummer (...)
afgegeven te KENYA op (...)/2023
houder van visum nr GEEN van het type afgegeven door
geldig van tot
voor een duur van dagen, met het oog op:*

afkomstig uit Nairobi Jomo Kenyatta Int'l met (...) (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

*X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: PASPOORT CANADA (...) : INTERPOL geseind : REVOKED. Paspoort Canada in beslag genomen. Na de bekendmaking dat wij het paspoort van Canada gaan in beslag nemen, overhandigt betrokkene een paspoort van Kenya (...). Dit paspoort van Kenya is authentiek, geldig en behoort betrokkene toe.*

*O (B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument(art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: Document: , Vervalsing:*

*X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: Het paspoort van Kenya (...) is authentiek, geldig en behoort betrokkene toe. Enkel paspoort van Kenya heeft geen Schengenvisum of visumvervangend document.*

*O (D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 19/2°)2
Reden van de beslissing: Document: , Vervalsing:*

*O (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)
Reden van de beslissing:
Het volgende document / de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd :*

*O (F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscodes)
Reden van de beslissing:*

*O (G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)
Reden van de beslissing:*

*O (H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2
O in het SIS, reden van de beslissing:
O in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:*

*O (I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°/10°) 2
Reden van de beslissing:*

J (J) Heeft geweigerd de biometrische gegevens te verstrekken die nodig zijn voor: het aanleggen van het persoonlijk dossier in het inreis-uitreisstelsel het verrichten van de grenscontroles

Opmerkingen

1.3 Op 30 december 2025 wordt ten aanzien van verzoekende partij eveneens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats afgeleverd en wordt zij overgebracht naar het transitcentrum Caricole.

1.4 Op 6 januari 2026 dient verzoekende partij een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen de beslissing tot terugdrijving.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. Zij bevindt zich immers op heden in het zogenaamde transitcentrum Caricole te Steenokkerzeel. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt logischerwijze ook niet betwist door de verwerende partij waardoor aan de eerste cumulatieve voorwaarde voldaan is.

2.2. De tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. In het middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en daarnaast nog van het zorgvuldigheidsbeginsel. In het verzoekschrift haalt verzoekende partij ook aan dat artikel 3 en 74/13 van de Vreemdelingenwet geschonden zijn.

Zij zet dit middel als volgt uitéén:

“3. MIDDELEN

3.1. Middelen. Schending van de wet, in het bijzonder:

- Schending van de artikelen 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.1.1. INTERNATIONAAL RECHT: *pro memorie*

3.1.2. INTERNATIONAAL EUROPEES RECHT: *pro memorie*

3.1.3. NATIONAAL RECHT:

3.1.3.1. Grondwet: pro memorie

3.1.3.2. *Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 zoals gewijzigd (Immigratiewet van 15 december 1980)*

Artikel 3 luidt:

« Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij ter fine van weigering van toegang en verblijf gesignaleerd staat in het SIS of in de Algemene Nationale Gegevensbank;

6° wanneer hij geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij geacht wordt de openbare rust, de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;

9° wanneer hij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is;

10° wanneer hij lijdt aan een van de ziekten opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De beslissing wordt genomen door de minister of, behalve in het geval bedoeld in het eerste lid, 6°, door zijn gemachtigde. In de in het eerste lid, 1° of 2°, bedoelde gevallen, kunnen de met de grenscontrole belaste overheden de beslissing zelf nemen.

Wanneer overwogen wordt om de toegang te weigeren aan een vreemdeling die in het bezit is van een geldig visum, beslist de bevoegde overheid eveneens of het visum moet worden nietig verklaard of ingetrokken.

De met de grenscontrole belaste overheden drijven de vreemdeling aan wie de toegang geweigerd wordt terug en, in voorkomend geval, verklaren zij het visum nietig of trekken zij het in.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en regels voor de toepassing van dit artikel vaststellen. (Eigen onderlijning) ».

Artikel 74/13 luidt:

« Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. ».

3.2.

3.3.2.1. Met betrekking tot de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.2.1.1. Het uiterst dringende karakter

Verzoekende partij is het voorwerp van de beslissing tot teruggrijving (cf. stuk nr. 2) waarvan de uitvoering imminent is omdat zij daartoe in het voormelde gesloten centrum wordt vastgehouden (cf. stuk nr. 3).

De gewone schorsing en a fortiori de vernietiging blijken om voorgaande redenen niet langer een effectief rechtsmiddel in de zin van artikel 13 van het voormelde Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 4 november 1950 zoals gewijzigd (EHRM 8 juli 1999, *Cakici/Turkije*, § 112; EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, S 290; RVS 13 augustus 1991, nr. 37.530; G. Debersaques en F. de Bock, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, 1 juli 2007, p. 44).

De wettelijke beroepstermijn wordt gerespecteerd en uit het voorgaande is duidelijk dat indien verzoekende partij een beroep zou doen op de gewone procedure zij geen passende rechtsbescherming kan krijgen (RVV 31 oktober 2013, nr. 113.283).

3.2.1.2. De ernst van de middelen

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd (cf. stuk nr. 2):

*Op 30/12/2025 om 09:38 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM,
werd door ondergetekende J. (...) J. (...)*

de heer/mevrouw:

*achternaam S. (...) voornaam C. (...) O. (...)
geboren op (...)/1974 te geslacht (m/v) man
die de volgende nationaliteit heeft CANADA wonende te*

*houder van het document PASPOORT KENYA nummer (...)
afgegeven te KENYA op (...)/2023
houder van visum nr GEEN van het type afgegeven door
geldig van tot
voor een duur van dagen, met het oog op:*

afkomstig uit Nairobi Jomo Kenyatta Int'l met (...) (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

*X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: PASPOORT CANADA (...) : INTERPOL geseind : REVOKED. Paspoort Canada in beslag genomen. Na de bekendmaking dat wij het paspoort van Canada gaan in beslag nemen, overhandigt betrokkene een paspoort van Kenya (...). Dit paspoort van Kenya is authentiek, geldig en behoort betrokkene toe.
en*

*X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: Het paspoort van Kenya (...) is authentiek, geldig en behoort betrokkene toe. Enkel paspoort van Kenya heeft geen Schengenvisum of visumvervangend document.*

zonder opmerkingen:

Opmerkingen

Akte van kennisgeving

Er werd hem (haar), door mijn toedoen, een afschrift van de beslissing van Datum 30/12/2025 overhandigd.

De bestreden beslissing schendt, zoals hierna wordt aangetoond, de fundamentele rechten opgesomd in het middel van verzoekende partij.

Verzoekende partij is Keniaans staatsburger (cf. stuk nr. 4.1) en reist met een authentiek en geldig Keniaans paspoort nr. (...) (cf. stuk nr. 2).

Zij reisde van Nairobi Jomo Kenyatta International luchthaven (Kenya) naar Canada (cf. stuk nr. 2) met tussenstop in Brussel (België) (ibidem).

Om deze reis te kunnen maken heeft verzoekende partij geen Schengenvisum nodig omdat zij niet van plan is om Schengenland te betreden. Zij heeft ook geen asiel aangevraagd waaruit zou blijken dat zij dat wel wil doen (cf. stuk nr. 4.2).

De intrekking van het geseind Canadees paspoort maakt het authentiek en geldig Keniaanse paspoort als reistitel niet ongeldig en leidt niet tot de verplichting van verzoekende partij evenmin om over een

Schengenvisum te beschikken. Verzoekende partij heeft evenmin op geen enkel moment aanstalten gemaakt of aangegeven dat zij Schengenland wil betreden.

Verzoekende partij heeft geen inbreng in hoe een luchtvaartmaatschappij over drie continenten de vlucht organiseert en daarin voorziet dat de reiziger van Kenya naar Canada daarvoor in Brussel moet overstappen. Nergens uit blijkt en verwerende partij toont niet aan dat verzoekende partij de transitzone heeft verlaten.

Uit het voorgaande volgt dat de ingeroepen motieven niet pertinent zijn en daardoor de bestreden beslissing niet kunnen schragen.

Er zijn geen redenen van openbare orde of van nationale veiligheid voorhanden of ingeroepen die verwerende partij van enige motivatie kunnen ontslaan (art. 4 van voormelde Wet van 29 juli 1991).

Uit de tekst van de bestreden beslissing blijkt nergens dat verwerende partij die bevestigt dat verzoekende partij over een authentiek en geldig paspoort of reistitel beschikt om naar Canada te gaan en die weet dat verzoekende partij geen asiel heeft aangevraagd of anderszins aanstalten heeft gemaakt om Schengenland te betreden, met het voorgaande heeft rekening gehouden, laat staan heeft besproken, noch dat zij enig onderzoek daaromtrent heeft gevoerd, terwijl verwerende partij vanuit haar wettelijke opdracht en ingevolge de positieve verplichtingen die op haar rusten, zorgvuldig en juist geïnformeerd haar beslissing diende voor te bereiden. Wat zij kennelijk niet deed. Hierdoor handelde verwerende partij onzorgvuldig.

Verwerende partij is evenmin gebonden om de bestreden beslissing te nemen doordat artikel 3, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 zoals supra werd geciteerd, de bewoording « kan » bezigt, wat aangeeft dat verwerende partij een overweging dient te maken met betrekking tot de besproken elementen indien zij wel zorgvuldig zou hebben gehandeld.

Om deze en voorgaande redenen kunnen de ingeroepen motieven de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Om dezelfde redenen handelde verwerende partij kennelijk onzorgvuldig.

Schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Schending van de ingeroepen middelen.

Om alle voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen.

3.2.1.3. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat er uit dat de uitvoering van de bestreden beslissing tot nietomkeerbaar refoulement leidt, en elke ervaring die verzoekende partij leidt en eveneens elke dag het recht op vrij verkeer van personen binnen de Europese unie niet-omkeerbaar en daarmee onherstelbaar schendt.

Het refoulement is onomkeerbaar en niet herstelbaar.

Het moeilijk te herstellen nadeel is hiermee aangetoond (RVV 28 mei 2014, nr. 125.109; RVV 2 juni 2014, nr. 125.152; L. Denys, Overzicht van het vreemdelingenrecht, Kortrijk-Heule, UGA, 2013, pp. 495-496).

Indien de schorsing niet wordt toegestaan wordt de dwanguitvoering van de bestreden beslissing opnieuw mogelijk gelet op artikel 39/82, § 4 van voormelde Wet van 15 december 1980.

Voorgaande maakt een voldoende ernstig nadeel uit.

Schending van de ingeroepen middelen.

De bestreden beslissing dient onmiddellijk te worden geschorst.

3.2.2. Verzoek tot nietigverklaring

3.2.2.1. Verzoekende partij is het voorwerp van de bestreden beslissing waarvan de uitvoering imminent is.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd (cf. stuk nr. 2):

Op 30/12/2025 om 09:38 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM,
werd door ondergetekende J. (...) J. (...)

de heer/mevrouw:

achternaam S. (...) voornaam C. (...) O. (...)
geboren op (...)/1974 te geslacht (m/v) man
die de volgende nationaliteit heeft CANADA wonende te

houder van het document PASPOORT KENYA nummer (...)
afgegeven te KENYA op (...)/2023
houder van visum nr GEEN van het type afgegeven door
geldig van tot
voor een duur van dagen, met het oog op:

afkomstig uit Nairobi Jomo Kenyatta Int'l met (...) (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: PASPOORT CANADA (...) : INTERPOL geseind : REVOKED. Paspoort Canada in beslag genomen. Na de bekendmaking dat wij het paspoort van Canada gaan in beslag nemen, overhandigt betrokkene een paspoort van Kenya (...). Dit paspoort van Kenya is authentiek, geldig en behoort betrokkene toe.
en

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2
Reden van de beslissing: Het paspoort van Kenya (...) is authentiek, geldig en behoort betrokkene toe. Enkel paspoort van Kenya heeft geen Schengenvisum of visumvervangend document.

zonder opmerkingen:

Opmerkingen

Akte van kennisgeving

Er werd hem door mijn toedoen, een afschrift van de beslissing van Datum 30/12/2025 overhandigd.

De bestreden beslissing schendt, zoals hierna wordt aangetoond, de fundamentele rechten opgesomd in het middel van verzoekende partij.

Verzoekende partij is Keniaans staatsburger (cf. stuk nr. 4.1) en reist met een authentiek en geldig Keniaans paspoort nr. (...) (cf. stuk nr. 2).

Zij reisde van Nairobi Jomo Kenyatta International luchthaven (Kenya) naar Canada (cf. stuk nr. 2) met tussenstop in Brussel (België) (ibidem).

Om deze reis te kunnen maken heeft verzoekende partij geen Schengenvisum nodig omdat zij niet van plan is om Schengenland te betreden. Zij heeft ook geen asiel aangevraagd waaruit zou blijken dat zij dat wel wil doen (cf. stuk nr. 4.2).

De intrekking van het geseind Canadees paspoort maakt het authentiek en geldig Keniaanse paspoort als reistitel niet ongeldig en leidt niet tot de verplichting van verzoekende partij evenmin om over een Schengenvisum te beschikken. Verzoekende partij heeft evenmin op geen enkel moment aanstalten gemaakt of aangegeven dat zij Schengenland wil betreden.

Verzoekende partij heeft geen inbreng in hoe een luchtvaartmaatschappij over drie continenten de vlucht organiseert en daarin voorziet dat de reiziger van Kenya naar - Canada daarvoor in Brussel moet overstappen. Nergens uit blijkt en verwerende partij toont niet aan dat verzoekende partij de transitzone heeft verlaten.

Uit het voorgaande volgt dat de ingeroepen motieven niet pertinent zijn en daardoor de bestreden beslissing niet kunnen schragen.

Er zijn geen redenen van openbare orde of van nationale veiligheid voorhanden of ingeroepen die verwerende partij van enige motivatie kunnen ontslaan (art. 4 van voormelde Wet van 29 juli 1991).

Uit de tekst van de bestreden beslissing blijkt nergens dat verwerende partij die bevestigt dat verzoekende partij over een authentiek en geldig paspoort of reistitel beschikt om naar Canada te gaan en die weet dat verzoekende partij geen asiel heeft aangevraagd of anderszins aanstalten heeft gemaakt om Schengenland te betreden, met het voorgaande heeft rekening gehouden, laat staan heeft besproken minstens aangeeft welke wetsbepaling verbiedt dat verzoekende partij naar Canada doorreist, noch dat zij enig onderzoek daaromtrent heeft gevoerd, terwijl verwerende partij vanuit haar wettelijke opdracht en ingevolge de positieve verplichtingen die op haar rusten, zorgvuldig en juist geïnformeerd haar beslissing diende voor te bereiden.

Wat zij kennelijk niet deed, terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel aan verwerende partij de verplichting oplegt om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RVS 28 juni 2018, nr. 241.985, S 11; RVS 22 november 2012, nr. 221.475, § 32; RVS 14 februari 2006, nr. 154.954, § 2.5.4.2) zodat zij deugdelijk en met kennis van zaken tot de bestreden beslissing kan komen (RVV 6 september 2022, nr. 277.098, § 2.2; RVV 26 augustus 2022, nr. 276.547, § 3.2; RVV 6 april 2021, nr. 252.268, § 3.2.4).

Hierdoor handelde verwerende partij onzorgvuldig.

Verwerende partij is evenmin gebonden om de bestreden beslissing te nemen doordat artikel 3, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 zoals supra werd geciteerd, de bewoording « kan » bezigt, wat aangeeft dat verwerende partij een overweging dient te maken met betrekking tot de besproken elementen indien zij wel zorgvuldig zou hebben gehandeld.

Om deze en voorgaande redenen kunnen de ingeroepen motieven de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Om dezelfde redenen handelde verwerende partij kennelijk onzorgvuldig.

Schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Schending van de ingeroepen middelen.

Om alle voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen.

De bestreden beslissing dient daarom te worden vernietigd.”

2.2.2 In dit kader dient opgemerkt te worden dat verzoekende partij in haar middel de schending opwerpt van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, maar dat deze bewering niet verder wordt uitgewerkt dan een louter citaat.

Op basis van artikel 39/78 *iuncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen: “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Het middel is op dit vlak dan ook niet-ontvankelijk.

2.2.3 Verzoekende partij voert de schending aan van de uitdrukkelijke motiveringsplicht en voert in dat kader meer specifiek de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29

juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de bestreden beslissing *in casu* zowel in feite als in rechte is gemotiveerd.

2.2.4 Verzoekende partij gaat ook inhoudelijk verder in op de bestreden beslissing en voert in realiteit dan ook tevens de materiële motiveringsplicht aan.

2.2.5 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475). Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.2.6 Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verweerder in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (*cf.* RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.2.7 Op 30 december 2025 biedt verzoekende partij zich aan de buitengrens aan op de nationale luchthaven te Zaventem. Zij toont daarbij een Canadees paspoort met nummer H. (...) dat uitgereikt zou zijn te Edmonton (Canada). Uit de gegevens waarover de grenspolitie beschikt, blijkt echter dat dit paspoort bij INTERPOL geseind staat en wordt op basis van deze informatie overgegaan tot intrekking van dit paspoort.

Verzoekende partij toont uiteindelijk ook een Keniaans paspoort wat enigszins logisch is vermits verzoekende partij in België aankomt vanuit Kenia, beweerdelijk met het oog op een doorreis naar Canada.

Op deze datum wordt er overgegaan tot het nemen van een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11) op basis van artikel 3 van de Vreemdelingenwet waarin bepaald wordt dat:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten,

(...)"

Er wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat het Canadese paspoort ingetrokken is en dan ook geen rechten meer verleend kunnen worden aan het bezit van een dergelijk paspoort. Tezelfdertijd wordt vastgesteld dat verzoekende partij in het bezit is van een geldig en authentiek Keniaans paspoort dat haar echter geen toegang geeft tot het Belgisch grondgebied of het grondgebied van de uitgebreide Schengenzone geeft vermits dit reispaspoort geen visum bevat of enig ander document voorgelegd wordt waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partij op enige andere wijze toegelaten kan worden tot het grondgebied.

2.2.8 Verzoekende partij is het in haar verzoekschrift oneens met dit standpunt. Enerzijds meent zij voor een doorreis van Kenia naar Canada met tussenstop in Brussel niet te moeten beschikken over een Schengenvisum, anderzijds geeft zij toe dat haar paspoort geseind stond en ingetrokken werd, maar dat zij beschikt over een geldig Keniaans paspoort dat haar toelaat om deze reis te maken en dat zij bovendien geen vat heeft op de organisatie van een dergelijke vliegreis.

2.2.9 Uit de eigen verklaringen in het verzoekschrift en ter zitting staat vast dat verzoekende partij bevestigt dat zij niet langer over een Canadees paspoort beschikt.

Verzoekende partij beweert met haar Keniaans paspoort te kunnen reizen naar Canada. Deze bewering blijkt echter nergens uit. Het Keniaans paspoort van verzoekende partij bevat immers geen enkel visum en dus ook al zeker geen visum dat haar zou toelaten om het Canadees grondgebied te betreden. Op basis van dit paspoort kan niet geoordeeld worden dat zij haar reis kan verder zetten en dat de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing foutief zouden zijn, verkeerd gemotiveerd zouden zijn of dat er onzorgvuldig tewerk gegaan zou zijn.

2.2.10 De bijkomende stukken die verzoekende partij nog neerlegt, kunnen deze vaststelling op geen enkele wijze omkeren. Het betreft een loutere kopij van enkele stukken die beweerdelijk uit Canada afkomstig zouden zijn. De herkomst van deze stukken, die al louter kopijen zijn, kan niet geverifieerd worden.

Deze stukken waren overigens ook niet bekend op het moment van het nemen van de bestreden beslissing.

Het formuleren van eigen aannames, hypothesen, veronderstellingen en kritieken zonder enig begin van bewijs, volstaat al evenmin om aannemelijk te maken dat de bestreden beslissing op een onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen (RvS 15 januari 2021, nr. 249.498).

2.2.11 Verzoekende partij voert dan ook geen gegrond middel aan.

3. 3. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.3.1 Verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat er door de bestreden beslissing een risico bestaat op *refoulement* waarvan de gevolgen onherstelbaar zouden zijn. De Raad stelt zich ten overvloede de vraag waarom verzoekende partij überhaupt een dergelijk argument opwerpt nu er duidelijk blijkt dat zij geen verzoek om internationale bescherming wenst in te dienen en ook nergens enige reden opgeeft waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

3.3.2 Daarnaast verwijst verzoekende partij in haar verzoekschrift nog naar het vrij verkeer binnen de Europese Unie. Verzoekende partij is echter geen Unieburger en heeft geen enkel visum of verblijfsrecht dat haar de toegang zou verlenen tot dezelfde Europese Unie en volgens de eigen verklaringen zou verzoekende partij ook helemaal niet aanwezig willen zijn in de uitgebreide Schengenzone. Ook op dit vlak heeft verzoekende partij geen enkel belang bij het opwerpen van dit argument.

3.3.3 Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij werd niet aangetoond.

Nu niet voldaan is aan de beide cumulatieve voorwaarden inzake het ernstig middel enerzijds en het bestaan van een risico op een moeilijk te herstellen nadeel anderzijds, kan de Raad niet overgaan tot schorsing van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

A. DE WILDE